Bulletin 9/'92
ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMIE VĚD

ZÁKON
České národní rady
ze dne 6. května 1992,
o státní podpoře vědecké činnosti a vývoje technologií.

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

Základní ustanovení

§ 1

Tento zákon upravuje systém státní podpory vědecké činnosti a vývoje technologií, s tím souvisejících práv a povinností právnických a fyzických osob, práva a povinnosti právnických a fyzických osob, zabývajících se vědeckou činností a vývojem technologií a státních orgánů zajišťujících jejich podporu.

§ 2

(1) Vědeckou činností se pro účely tohoto zákona rozumí organizovaná, problémově, tematicky a kriticky orientovaná soustava poznávacích činností, jejichž hlavním cílem je získání nových znalostí.

(2) Vývojem technologií se pro účely tohoto zákona rozumí soustavy cílově orientovaných činností, které vedou k technologickým (technickým) řešením zjištěných problémových situací.

ČÁST DRUHÁ

Financování vědecké činnosti a vývoje technologií ze státního rozpočtu České republiky

§ 3

(1) Financování vědecké činnosti a vývoje technologií z rozpočtových prostředků České republiky se provádí jako financování institucionální a financování účelové[1]).

(2) Fyzické a právnické osoby, kterým byla poskytnuta finanční podpora v rámci politiky České republiky v oblasti vědecké činnosti a vývoje technologií, jsou povinny:

a) zajistit přístup veřejnosti k výsledkům této činnosti a umožnit jejich uplatnění podle podmínek stanovených zřizovatelem,
b) dbát na efektivní využívání rozpočtových prostředků[2].

§ 4

Institucionální financování rozpočtových a příspěvkových organizací s vědeckou činností a vývojem technologií v České republice se provádí z rozpočtových kapitol příslušných ústředních orgánů (zřizovatelů).

§ 5

(1) Účelové financování vědecké činnosti a vývoje technologií se provádí:

a) ze samostatné kapitoly státního rozpočtu České republiky, zřízené pro Grantovou agenturu České republiky (dále jen „Grantová agentura"). Tato kapitola je členěna na část pro podporu projektů vědecké činnosti a vývoje technologií, navržených fyzickými nebo právnickými osobami a část pro podporu vybraných projektů, naplňujících prioritní programy, vycházející z politiky vlády České republiky pro příslušné období.
b) z rozpočtových kapitol jednotlivých ústředních orgánů státní správy České republiky podílejících se na realizaci politiky v oblasti vědecké činnosti a vývoje technologií.

(2) Účelovým financováním vývoje technologií ze státního rozpočtu se pouze výběrovým způsobem doplňuje financování vývoje technologií z podnikových zdrojů a to především na základě principu návratnosti rozpočtových prostředků.

§ 6

(1) Česká republika ze státního rozpočtu poskytuje právnickým a fyzickým osobám účelovou finanční podporu[3]) vědecké činnosti nebo vývoje technologií za podmínek uvedených v tomto zákoně.

(2) Účelová finanční podpora ve smyslu odst. 1) může být odňata orgánem, který je oprávněn ji poskytnout[4]), pokud nejsou dodrženy podmínky, za kterých byla poskytnuta.

---

[1]) § 5 odst. 2 zákona ČNR č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění pozdějších předpisů.

[2]) § 11 a § 30 odst. 2 zákona č. 576/1990 Sb. a vyhláška č. 205/1991 Sb., o hospodaření s rozpočtovými prostředky státního rozpočtu České republiky a o finančním hospodaření rozpočtových a příspěvkových organizací.

[3]) § 5 odst. 2 a 3 zákona ČNR č. 576/1990 Sb.

[4]) § 30 zákona ČNR č. 576/1990 Sb.

ČÁST TŘETÍ

Rada vlády České republiky pro vědeckou činnost a vývoje technologií

§ 7

(1) Zřizuje se Rada vlády Česká republiky pro vědeckou činnost a vývoje technologií (dále jen „Rada").

(2) Rada je odborným a poradním orgánem vlády České republiky v oblasti vědecké činnosti a vývoje technologií.

(3) Rada zejména:

a) vyjadřuje se k návrhům legislativních podkladů, vztahujících se k vědecké činnosti a vývoji technologií, které jsou předkládány vládě České republiky,
b) vypracovává pro vládu České republiky návrh zásad rozdělení účelových finančních prostředků ze státního rozpočtu na podporu vědecké činnosti a vývoje technologií a jejich rozdělení na část pro podporu vědecké činnosti a na část pro orientování vývoje technologií,
c) posuzuje návrh rozpočtu Grantové agentury a materiály o stavu vědecké činnosti a vývoje technologií, předkládané ústředními orgány, Grantovou agenturou i dalšími subjekty před jejich projednáním ve vládě České republiky,
d) posuzuje prioritní programy Grantové agentury a programy vědecké činnosti a vývoje technologií, které vládě České republiky navrhují jednotlivé ústřední orgány státní správy,
e) navrhuje výši institucionálních prostředků vynakládaných ústředními orgány na činnost jimi zřízených organizací v oblasti vědecké činnosti a vývoje technologií, a sděluje svá stanoviska těmto orgánům a vládě České republiky,
f) koordinuje spolupráci České republiky se Slovenskou republikou a s federálními orgány v oblasti vědecké činnosti a vývoje technologií, a to i ve vztahu k zahraničním subjektům,
g) předkládá návrhy na jmenování a odvolání členů předsednictva Grantové agentury.

§ 8

(1) Členové Rady jsou jmenováni vládou České republiky, která je může rovněž ze závažných důvodů odvolat.

(2) Funkční období členů Rady je čtyřleté.

(3) Člen Rady může být jmenován do Rady opakovaně ve dvou po sobě jdoucích funkčních obdobích.

(4) Rada má patnáct členů. Nadpoloviční většina členů Rady musí být jmenována z vědeckých pracovníků, zabývajících se vědeckou činností nebo vývojem technologií.

(5) Členství v Radě je veřejnou funkcí[5]). Odměnu za výkon této funkce určí vláda České republiky.

6) Členství v Radě je neslučitelné s členstvím v orgánech Grantové agentury České republiky.

(7) Další náležitosti nezbytné pro činnost Rady budou upraveny jejím statutem, který do jednoho měsíce po svém ustavení předkládá vládě České republiky ke schválení.

ČÁST ČTVRTÁ

Grantová agentura

§ 9

(1) Zřizuje se Grantová agentura.

(2) Grantová agentura je rozpočtovou organizací zřizovanou vládou České republiky; sídlem Grantové agentury je hlavní město Praha.

(3) Grantová agentura poskytuje účelové finanční prostředky na základě výsledků veřejné soutěže. Na poskytnutí účelových finančních prostředků není právní nárok, pokud jejich poskytnutí nebylo Grantovou agenturou navrhovateli po uzavření veřejné soutěže přiznáno.

(4) Organizaci Grantové agentury a způsob, jímž se vyhlašuje soutěž, upravuje její statut, který schvaluje vláda České republiky.

§ 10

(1) Grantová agentura má pro rozpočtové účely postavení ústředního orgánu státní správy.

(2) Prostředky získané z jiných zdrojů než ze státního rozpočtu vede Grantová agentura na zvláštním účtu a jsou převoditelné z běžného roku na další.

§ 11

Grantová agentura zejména:

a) stanoví metodické a organizační postupy spojené s poskytováním účelových finančních prostředků na konkrétní vědecké činnosti a projekty vývoje technologií,
b) vyhlašuje veřejnou soutěž na poskytování účelových finančních prostředků na konkrétní vědecké činnosti, včetně v oblasti vědecké kultury, navržené fyzickými nebo právnickými osobami,
c) vyhlašuje veřejnou soutěž na poskytnutí účelových finančních prostředků na projekty vývoje technologií, které naplňují prioritní programy vycházející z politiky vlády České republiky v oblasti vědecké činnosti a vývoje technologií,
d) v rámci veřejné soutěže zajišťuje hodnocení a výběr návrhů konkrétních vědeckých činností a projektů vývoje technologií,
e) na základě smluv přiděluje účelové finanční prostředky na vybrané vědecké činnosti a projekty vývoje technologií a kontroluje plnění těchto smluv,
f) sleduje čerpání a využití účelových finančních prostředků určených na podporu konkrétních vědeckých činností a projektů vývoje technologií,
g) hodnotí a kontroluje plnění cílů konkrétních vědeckých činností a projektů vývoje technologií,
h) předkládá Radě a Dozorčí radě Grantové agentury návrh svého rozpočtu a zprávy pro vládu České republiky.

§ 12

Orgány Grantové agentury jsou:

a) předseda Grantové agentury (dále jen „předseda),
b) předsednictvo Grantové agentury (dále jen „předsednictvo"),
c) dozorčí rada Grantové agentury (dále jen „dozorčí rada").

§ 13

Předseda

(1) Statutárním orgánem Grantové agentury je předseda, který řídí její činnost.

(2) Předsedu jmenuje a odvolává na návrh Rady vláda České republiky. Funkční období předsedy je čtyři roky.

---

[5]) § 124 odst. 1 a 2 zákoníku práce

§ 14

Předsednictvo

(1) Výkonným orgánem Grantové agentury je předsednictvo.

(2) Předsednictvo má pět členů. Tvoří je předseda a další členové předsednictva. Členy předsednictva jmenuje a odvolává na návrh Rady vláda České republiky. Funkční období předsednictva je čtyři roky.

(3) Předsednictvo:

a) schvaluje vyhlášení veřejných soutěží na poskytování účelových finančních prostředků; uzavírá smlouvy o přidělení účelových finančních prostředků pro vybrané konkrétní vědecké činnosti a pro vybrané projekty vývoje technologií,
b) předkládá vládě České republiky návrh statutu Grantové agentury,
c) předkládá Radě a vládě České republiky návrh rozpočtu Grantové agentury.

§ 15

Dozorčí rada

(1) Dozorčí rada je kontrolním orgánem Grantové agentury.

(2) Dozorčí rada má deset členů, které na čtyři roky volí a odvolává Česká národní rada.

(3) Dozorčí rada:

a) kontroluje využívání finančních prostředků Grantové agentury,
b) předkládá stanoviska předsednictvu Grantové agentury,
c) provádí dohled nad činností Grantové agentury,
d) nejméně jednou ročně předkládá České národní radě zprávu o činnosti Grantové agentury.

(4) Členství v dozorčí radě je neslučitelné s funkcí v jiných orgánech Grantové agentury.

§ 16

(1) Činnost Grantové agentury zajišťuje Kancelář Grantové agentury.

(2) V čele Kanceláře Grantové agentury je ředitel jmenovaný a odvolávaný předsedou Grantové agentury.

(3) Kancelář Grantové agentury je financována z rozpočtu Grantové agentury.

§ 17

(1) Členství v orgánech Grantové agentury je veřejnou funkcí[6]). Odměny členům Grantové agentury schvaluje na návrh Rady vláda České republiky.

(2) Odměny členům expertních skupin Grantové agentury schvaluje podle zásad stanovených ve statutu předsednictvo Grantové agentury.

ČÁST PÁTÁ

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 18

Vláda České republiky jmenuje do šedesáti dnů ode dne účinnosti tohoto zákona Radu.

§ 19

Rada do jednoho měsíce po svém jmenování předloží vládě České republiky návrh na předsedu a další členy předsednictva Grantové agentury.

§ 20

Předsednictvo Grantové agentury do jednoho měsíce po svém jmenování ustanoví další orgány Grantové agentury, s výjimkou Dozorčí rady.

§ 21

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1992.

Burešová v.r.
Pithart v.r.

---

[6]) § 124 odst. 1 a 2 zákoníku práce

Zkušenosti s mezinárodním panelovým ‚peer review' hodnocením ústavů (Mikrobiologický ústav a Laboratoř evoluční biologie)

Účelem tohoto článku není seznámit s konkrétními výsledky hodnocení, které jsou významné především pro hodnocený ústav, ale zveřejnit obecně využitelné poznatky a zkušenosti získané i na základě diskusí zahraničních zkušeností při jednom z prvních hodnocení ústavů tohoto druhu u nás. Jde tedy především o zkušenosti s organizací peer review u nás, a názory zahraničních účastníků (prof. W. Ansorge z European Molecular Biology Laboratory v Heidelbergu, prof. J. Černý z University of Maryland, prof. G. Holt, ředitel The International Institute of Biotechnology v Londýně, prof. M. Höfer z Botanického ústavu University v Bonnu, Dr. P. Ivanyi z Central Laboratory of Blood Transfusion v Amsterdamu, Dr. H. Kopecká z Pasteur Institute v Paříži, prof. I. Lefkovits z Basel Institute of Immunology, Dr. Schwartz-Albiez z German Cancer Research Center v Heidelbergu, Prof. J. Stárka z Université Aix-Marseille v Paříži).

Organizace hodnocení je poměrně značně náročná na finanční prostředky a na organizační zázemí. Celkové přehodnocení vědy a výzkumu v NDR si vyžádalo 6 miliónů marek na organizaci, 200 miliónů marek na finanční podporu pracovníků ústavů, které byly restrukturalizovány, a nepočítané prostředky na uvolnění vědců z NSR, kteří hodnocení prováděli. Z toho vyplývá, že v ČSFR není možno podobné jednotné celostátní hodnocení vědy a vývoje technologií provést, neboť prostředky úměrné těm, které byly tomu cíli věnovány v NDR, nejsou k dispozici. Proto je nutno se soustředit na dílčí hodnocení, navíc využívající především zahraničních kolegů, kteří mají možnost si sami zajistit prostředky na dopravu, případně i na pobyt v Československu. Pro hodnocení MBÚ jsme využili především zahraničních Čechoslováků pracujících ve světě v tomto oboru. Mají zkušenosti s demokratickými postupy v zemích kde žili nebo žijí, navíc znají alespoň částečně poměry v Československu a jsou schopni se v krátké době blíže seznámit s poměry v hodnoceném ústavu i jinou než oficielní cestou (což v případě MBÚ sehrálo významnou roli). Často představují špičky ve svém oboru. Navíc využijí návštěvu u nás pro setkání s příbuznými a další zájmy v Československu. Nevýhodou může být určitá předpojatost na základě zkušeností z doby před odchodem do ciziny. Dále bylo možno využít pomoci British Council Prague, který v našem případě velmi operativně hradil náklady na cestovné a pobyt jednoho anglického účastníka panelu. Další možnost se otevírá prostřednictvím velvyslanectví SRN, případně prostřednictvím organizace Wissenschaftsrat SRN, který přislíbil pomoc v tomto směru. V případě MBÚ pomohl Dr. Šonka z Heidelbergu, který získal prostředky pro prof. Ansorge a Dr. Schwartz – Albieze. Obecně považují zahraniční vědci vyzvání k účasti na panelu za čest, a zvláště jsou ochotni přispět vědě v postkomunistických zemích. Chtějí však mít pocit, že nejde jen o uspokojení úřední potřeby, ale že výsledků panelu bude skutečně využito pro rozvoj vědy.

I za těchto okolností si hodnocení MBÚ a LEB vyžádalo jenom ze strany místopředsedy a jeho spolupracovníků přípravy zhruba 150 dopisů a větších zásilek materiálů, odeslání asi 100 faxů, další náklady na 30 zahraničních telefonátů a na xeroxování asi 4000 listů i při tom, že bylo postupováno jenom velice úsporně. Např. nebyl všem účastníkům zasílán kompletní materiál včetně rozsáhlých seznamů prací, což by bylo užitečné.

Pro přípravu a průběh hodnotícího panelu lze i na základě zahraničních zkušeností doporučit následující postup:

I. Sestavení panelu
II. Příprava zprávy
III. Setkání panelu
IV. Využití závěrů panelu

I. Sestavení panelu

Při sestavení panelu by měly platit tyto zásady:

1. Všichni členové panelu jsou externí.

2. Pro styk mezi panelem a hodnoceným ústavem je sestavena interakční skupina, složená z pracovníků, kteří mají důvěru ostatních s ohledem na jejich působení v minulém režimu.

3. Ředitel ústavu spolu s VR sestaví primární seznam významných vědců, kteří budou požádáni buď o přijetí členství nebo spíše o návrhy vhodných členů

panelu i s rozdělením na jednotlivé hodnocené skupiny. Tento seznam je předložen složce, která panel posléze jmenuje, t. j. financující složka (u CNRS její ředitel, u fakulty rektorát apod., u nás Výbor pro řízení pracovišť) nebo ředitel ústavu. Tak vznikne poměrně široký návrh, který je rozeslán všem navrženým s požadavkem vyřadit ty, kteří by podle jejich názoru nebyli z různých důvodů (též z důvodů vzájemně nekompatibilních názorů) vhodnými členy. Podobně navrhne vedoucí hodnocených skupin po poradě se spolupracovníky vyškrtnutí nebo doplnění některých členů. Počet členů na jednu hodnocenou skupinu by měl být asi 6, je nutno počítat s tím, že při definitivním stanovení termínu někteří navržení vypadnou z časových důvodů. Po několika takových cyklech vznikne panel, který má naději na vyrovnané posouzení. Stanovení výsledného složení panelu je považováno za velmi citlivou záležitost, vyžadující taktní přístup. S přípravou panelu je třeba začít téměř rok před jeho konáním.

II. Příprava podkladů

Probíhá přibližně paralelně se sestavováním panelu tak, aby podklady byly členům panelu k dispozici dva měsíce před setkáním panelu.

Podklady musí obsahovat část za celý ústav a části za jednotlivé hodnocené skupiny. Vstupní část popisuje obecné záměry ústavu a upozorňuje na jeho nejaktuálnější problémy, ke kterým by měl panel přispět.

Pro každou hodnocenou skupinu je vhodné uvést:

a) Krátký souhrn dosavadních výsledků.

b) Přehled pracovníků a jejich zařazení.

c) Zdůvodnění probíhajících a připravovaných projektů.

d) Seznam přijatých a podaných patentů.

e) Seznam vnitřních a mezinárodních spoluprací.

f) Přehled o získaných domácích a zahraničních grantech.

g) Mezinárodní spolupráce – s kým a výsledky, zejména společné publikace.

h) Mezinárodní ohlasy (jako invited speakers, chairmans) a pořádání mimoústavních seminářů a symposií).

i) Přehled o účasti na výuce a výchově.

j) Přehled hlavních zakázek.

k) Výsledky vnitřního hodnocení, pokud bylo provedeno.

l) Seznam publikací, jejich citační indexy podle SCI a impaktové faktory.

Rozsah částí a)-k) by neměl přesáhnout 3 stránky, jsou však možné přílohy.

III. Setkání panelu

Je třeba počítat s 1–2 dny na jednu hodnocenou skupinu (sektor, oddělení, laboratoř) včetně vypracování závěrů hodnocení.

Panel se nejprve setká bez účasti pracovníků ústavu a stanoví postup posuzovacího procesu. Je třeba vyjasnit, nakolik se jedná o vnitroústavní hodnocení a nakolik je hodnocení určeno také financující složce. Diskuse panelu probíhají bez účasti zástupců ústavu. Panelu musí být umožněno se setkat odděleně s ředitelem či vedoucím skupin a s členy skupin. Styk s panelem uskutečňuje interakční skupina.

Panel si nejčastěji vyžádá přednesení výsledků vedoucími skupin v rozsahu cca 20 minut s promítnutím grafů a předvedením jiného dokladového materiálu. Přednášky se zúčastní všichni (i techničtí) pracovníci skupiny.

Panel si dále zpravidla vyžádá návštěvy jednotlivých laboratoří, předpokládá se vyvěšení plakátů (posterů) s výsledky dílčích týmů.

Posouzení zahrnuje vždy také hodnocení ředitele ústavu a hodnocení vedoucích skupin.

Příprava závěrečného dokumentu je náročný úkol, při němž značně záleží na vhodné volbě vedoucího panelu. Na závěr hodnocení je koncept protokolu přečten a diskutován za účasti ředitele a zástupců hodnocených skupin. Pokud jsou hodnocení nebo ředitel ústavu jiného názoru než panel, musí své názory obhájit.

IV. Využití závěrů panelu

Všichni zahraniční členové panelu vyjadřovali své přesvědčení, že jejich úkolem je především pomoci rozvoji československé vědy, jmenovitě pak hodnocenému ústavu. Nešlo jim naprosto o to někoho poškodit, ale pravdivě ocenit dobré, vyzdvihnout silné a upozornit na slabé stránky, neodpovídající vědecké výsledky a slabé kolektivy. Proti domácím hodnocením se výroky panelu vyznačovaly přímostí a otevřeností, ne snahou vše pochválit a o vadách se vyjadřovat jen velmi zastřeně. Nápadné bylo také směrování závěrů do budoucnosti, více než na rozbor minulosti. Členové panelu se zaměřili na vytypování jedinců, vhodných pro budoucí vedoucí funkce. Jeden ze způsobů, který k tomu panel použil, byly dotazy hodnocených na koho se v ústavu obracejí se svými vědeckými, případně vědecko-organizačními problémy.

Vnější pohled na ústav, oproštěný od spousty komplikujících osobních dojmů a dlouhodobě budovaných vztahů je mimořádně cenný jak pro ředitele ústavu, jeho vědeckou radu, vedoucí i členy jednotlivých vědeckých týmů. Celou řadu „obecně známých" pravd vyjádří panel explicitně, takže je již nelze dále zpochybňovat. Odkryje ale také nové silné a slabé stránky, které mohou snadno ujít pozornosti, neboť jsou pro denního pozorovatele překryty nepodstatnými fakty. Nejcennější je samozřejmě zkušenost hodnotitelů s podobnými ústavy a situacemi v zahraničí, i když ta může být někdy hodně specifická. Nejlepšími členy panelu jsou proto ti, kteří již podobná hodnocení několikrát prováděli ve své, nebo ještě lépe v cizích zemích.

Hodnocení má mimořádný význam jak dovnitř, tak vně ústavu. Dovnitř je to mimořádně cenná pomůcka pro další směrování práce ústavu, pro organizační opatření, pro selekci pracovníků a směrování další vědecké práce. Je to však i současně pomůcka navenek, a to jak pro vynikající ústav, tak pro ústav mající značné potíže. Dobrému ústavu nejen potvrdí jeho statut, ale také ukáže cestu dalšího zdokonalení. Slabší ústav se pomocí peer review může vymanit ze svých potíží tím, že si plně uvědomí svou pozici, a nebude ztrácet síly v marném boji o chiméru.

Je tedy zjevné, že ředitel ústavu nebo financující složka jsou povinny systematickým způsobem využít závěry panelu. Rozumí se tím postupná realizace hlavních závěrů panelu, při zvážení časových, organizačních a dalších okolností. Poněvadž hodnocení měli možnost jak spoluurčovat složení panelu, představit své výsledky v nejlepším světle tak i obhajovat v závěrečné diskusi svá stanoviska, není možno dodatečně závěry panelu zpochybňovat. V zahraničí se výsledky jednání panelu vždy považují za směrodatné. Je jasné, že všechny kroky přípravy panelu i jeho závěry jsou výsledkem složitého kompromisu mezi různými individuálními stanovisky a názory, což znamená, že všechna hlediska nemohou být respektována současně, tím méně osobní názory hodnocených. V demokratických společnostech je názor většiny považován za rozhodující, a ostatní přijímají nutnost se mu podřídit.

Systém peer review je však považován také za základní způsob samoregulace vědy, jímž se brání různým zásahům z mimovědecké sféry. Proto jsme nejen povinni tento systém i u nás v plné míře přijmout jako pravidelný (je používána frekvence v průměru tříletá, pro současný vývoj v Československu však považují někteří zahraniční kolegové vhodné opakovat hodnocení třeba již za rok nebo dva), ale také se naučit jeho závěry plně využívat.

M. Straškraba

Mezinárodní konference „Energetika a životní prostředí II." – Ústí nad Labem, 7.–8. října 1992

V nadnárodním regionu příhraničních oblastí ČSFR–SRN–Polsko vyvstává naléhavá potřeba vzájemné koordinace sociálně ekonomických aktivit a procesů, motivovaná především potřebou efektivního řešení:

- tvorby a ochrany životního prostředí,
- budoucího útlumu těžby a spalování uhlí a jejich sociálně ekonomických konsekvencí,
- přechodu na ekonomiku tržního typu v důsledku nové politické reality.

V tomto kontextu se naskýtá řada možností ke vzájemně výhodné spolupráci a racionální koordinaci jak mezi dotčenými zeměmi a regiony navzájem, tak ve vztahu k jednotlivým zemím západní Evropy a jejich integračním strukturám a institucím.

Prvním krokem k tomu byla mezinárodní konference na téma „Energetika a životní prostředí" ve dnech 28.–30. 11. 1990 v Ústí n. L., připravená společně organizací EUREG, Sociálně ekonomickým ústavem ČSAV v Ústí n. L. a Ústavem pro životní prostředí v Ústí n. L. Záštitu nad konferencí převzal prezident ČSFR Václav Havel a ministr – předseda Výboru pro otázky životního prostředí ČSFR ing. Josef Vavroušek, CSc. Konference se zúčastnilo přes 60 zahraničních účastníků a 70 účastníků z ČSFR, a to z oblasti politické reprezentace, vědeckovýzkumné a podnikatelské sféry. O výsledcích konference byl vydán dvoudílný sborník příspěvků, závěrů a výsledků tiskové konference.

V závěrech mezinárodní konference bylo doporučeno svolávat pravidelně konference či semináře tohoto typu v Ústí n. L. v rozmezí 2–3 roků. V intencích těchto závěrů je připravována letošní mezinárodní konference „ENERGETIKA A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ II." ve dnech 7.–8. října 1992.

Záštitu převzal předseda vlády Svobodné země Sasko za německou stranu a předpokládá se převzetí záštity premiérem vlády ČR za československou stranu.

Po **organizační** stránce bude zajišťovat mezinárodní konferenci Dům techniky ČSVTS. Uskuteční se v hlavní zasedací místnosti DT ČSVTS v Ústí n. L., Veleslavínova 14. Vedle češtiny budou přednášené příspěvky simultánně tlumočeny do němčiny. Bližší organizační pokyny vydá DT ČSVTS do 15. 6. 1992 spolu s pozvánkou na konferenci.

Obsahovou náplň připraví SEÚ ČSAV ve spolupráci s Energie agenturou Drážďany, ústavem ve Freiburgu a dalšími organizacemi (SHD, Elektrárny Tušimice, HSR pánevní oblasti, ekologické iniciativy ap.). Budou ji tvořit v prvé řadě příspěvky zahraničních a domácích účastníků, přednesené na konferenci, které budou následně zpracovány do sborníku. Při prezenci budou účastníkům předány stručné informační téze (v německé mutaci) o základní charakteristice projednávané problematiky a Sborník z konference v roce 1990. V předsálí budou instalovány informativní panely a zajišťován prodej publikací SEÚ ČSAV v Ústí n. L.

Cílem konference je výměna poznatků a zkušeností z řešení problematiky těžby a spalování uhlí a jejich ekonomických, ekologických a sociálních souvislostí ve vymezených regionech, stejně jako důsledků předpokládaných budoucích útlumů palivoenergetických komplexů a celkové restrukturalizace tradičních hornických regionů. V tomto směru se předpokládá aktivní využití především zahraničních zkušeností, kde tento proces byl již buď ukončen nebo intenzívně probíhá.

Vedle připravených přednášek se počítá s vymezením určitého času na pódiovou diskusi, informační a propagační akce zahraničních a domácích firem, mezinárodní tiskovou konferencí. Rovněž tak se počítá s úhradou části nákladů konference prostřednictvím některých sponzorů (nadace Fridricha Eberta, SHD, Elektrárny Tušimice ap.).

Ing. Jaroslav Zahálka, CSc.
ředitel SEÚ ČSAV
Ústí n. L.

KONKURS

Ředitel Psychologického ústavu ČSAV vypisuje **konkurs na místo vedoucího Střediska vědeckých informací Psychologického ústavu ČSAV**. Požaduje se vysokoškolské vzdělání příslušného směru. Přihlášky s doklady o vzdělání a praxi posílejte do 14 dnů od uveřejnění tohoto oznámení na adresu:
Psychologický ústav ČSAV,
Husova 4, 110 00 Praha 1.

Vedoucí redaktor: dr. Miroslav Šmidák
Redakce: dr. Dana Kašťáková, CSc., Národní 3, Praha 1, tel.: 26 62 15
Foto: J. Plechatý • Typo: M. Kouřimský
Sazba: STPVL, Academia Praha
Tisk: Academia Praha
Číslo 9 vychází 3. 6. 1992